

РЕШЕНИЕ

№ 19251

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 27.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3585** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Н. В. В. – гражданка на Руската федерация, чрез адв. В. срещу Отказ от 27.02.2026г. за издаване на виза тип „Д“ на Завеждащ консулската служба на при Посолството на РБългария в М., Р. федерация по заявление от 16.01.2026г.

Според жалбата, отказът е незаконосъобразен, тъй като административният орган е тълкувал неправилно чл. 24с ЗЧРБ, след което е приложил неправилно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ. Извършен е неправилен правен анализ на разпоредбата на чл. 24с ЗЧРБ, досежно правнорелавантният размер на минималната работна заплата с оглед това, за коя календарна година следва да бъде взет като база при изчисленията. Твърди се в жалбата нарушение на чл.8, § 1 от ЕКЗПЧОС - право на зачитане на личния и семейния живот, като в случая то включва възможността за пребиваване в държава - членка на ЕС, каквато е Република Б. на гражданин на трета държава при условие, че той е „дигитален номад“ по смисъла на пар.1, т.36 от ДР на ЗЧРБ, вр. чл. 24, ал. 1, т. 23 ЗЧРБ

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. В., който поддържа жалбата. Претендира направените разноски по делото по представен списък.

Ответникът - Завеждащ консулската служба на при Посолството на РБългария в М., Р. федерация не се явява и не е представяван.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 16.01.2026 г. Н. В. В. – гражданка на Руската федерация е поискала да ѝ се издаде виза тип „Д“, като е приложила извлечение от банкова сметка в „Райфайзенбанк“ за

2025г., която предхожда годината на кандидатстване за визата - 2026 г. Визата е отказана от Завеждащ консулската служба при Посолството на РБългария в М., Р. федерация на основание чл.10, ал.1, т.17, вр. с чл.24с от Закона за чужденците в Република Б. с мотив, че не доказва достоверно условията на заявеното пребиваване, т.к. апликантката е с годишен доход от 29 000 евро, което е по-малко от изискуемата сума по закон от 31000евро.

Полученото по делото Становище на сектор „Миграция“ – ОДМВР В., дадено в хода на съгласувателната процедура е отрицателно, видно от Справка изх. № 10033/17.02.2026г. сектор „Миграция“ възразява, тъй като доказаният доход на апликанта е в размер по-малък от 31 000евро в противоречие с чл.24с, ал.1 от ЗЧРБ. ДА „Национална сигурност“ е изразила положително становище, видно от писмо рег. № 2907/08.04.2026г. постъпило по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от легитимиран субект – адресат на постановения отказ, в законоустановения срок, а разгледана по същество се явява ОСНОВАТЕЛНА, поради неправилно приложение на материалния закон при издаване на административния акт.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република Б. са регламентирани в Закона за чужденците в Република Б.. Според чл.10, ал.1, т.17 отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

Съгласно чл. 24с. (Нов - ДВ, бр. 52 от 2025 г.), ал.1 от ЗЧРБ в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 23 разрешението за продължително пребиваване се издава, освен при наличие на условията, предвидени в чл. 24, ал. 2 и правилника за прилагане на закона, и ако чужденецът докаже наличие на средногодишен доход в размер не по-малък от 50 (петдесет) минимални месечни работни заплати, съгласно законодателството на Република Б. за предходната календарна година. За целите на определяне на размера на дохода се взема предвид brutната сума на придобитите доходи. Според ал.2 срокът на валидност на разрешението по ал. 1 е една година. Разрешението може да бъде удължено еднократно за още една година. Когато разрешението по ал. 1 изтича, докато е в ход процедура за продължаване, чужденецът има право да пребивава на територията на Република Б., докато бъде взето решение по заявлението, при условие че то е било подадено в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1.

За целите на определяне на размера на дохода се взема предвид brutната сума на придобитите доходи, които административният орган, въз основа на представените му доказателства – извлечение от банкова сметка в Райфайзенбанк е определил на 29 000евро.

Правнорелавентен за изчислението е средногодишният доход в размер не по-малък от 50 (петдесет) минимални месечни работни заплати съгласно законодателството на Република Б. за предходната календарна година. С Постановление № 359 на Министерския съвет от 23 октомври 2024 г. минималната работна заплата за страната, считано от 1 януари 2025 г., е определена в размер на 1077 лв. за месец. Стойността на 50 /петдесет/ минимални работни заплати е 53850лева или 27 533 евро. След като се взема предвид brutната сума на придобитите през предходната календарна година доходи, логично е да се ползва в изчисленията по чл.24с, ал.1 от ЗЧРБ минималната работна заплата в страната за същата година – в случая за 2025г. Очевидно е, че при изготвяне на становището си началник на сектор „Миграция“ – ОДМВР В. е ползвал като база друг размер на МРЗ, а не 1077лв, което е довело до незаконосъобразния извод, че апликантът не отговаря на условията по чл.24с, ал.1 ЗЧРБ.

Макар в конкретния случай заявлението да е подадено на 16.01.2026г., когато е била известна МРЗ за 2026г., определена с Постановление № 243 на Министерския съвет от 13 ноември 2025г. съдът счита, че следва да се прилага принципа, че доказаният доход от кандидата се съотнася с 50

МРЗ, съгласно българското законодателство за същата календарна година, в който е придобит. От една страна апликантите не биха могли да знаят при подаване на заявлението си какъв ще е бъдещият размер на МРЗ в страната, за да докажат, съобразно него, че разполагат с достатъчно средства за издръжка при пребиваването им в Република Б. на основание разрешената им виза „Д“. От друга страна, редакцията на текста е: „ако чужденецът докаже наличие на средногодишен доход в размер не по-малък от 50 (петдесет) минимални месечни работни заплати, съгласно законодателството на Република Б. за предходната календарна година“, като изразът „за предходната календарна година“ пояснява „50 (петдесет) минимални месечни работни заплати, съгласно законодателството на Република Б.“.

С жалбата е представена допълнително и Справка от 06.03.2026г. за доходите и платените данъци на Н. В. В. за 2025г. от работодателя си ООО „Битрикс“, според която годишният брутен доход за 2025 г. възлиза на 2 879 655,23 рубли, което към 16.01.2026 г. - датата на подаване на заявлението е равно на 31 326,47 евро и покрива изискванията на закона.

Поради горното, отказът за издаване на виза „Д“, оспорен в настоящото производство е немотивиран и материално незаконосъобразен, следва да се отмени и преписката да се върне на органа за ново произнасяне при спазване на дадените указания във връзка с тълкуването на закона. На жалбоподателката следва на основание чл.143, ал. 1 от АПК да се присъдят и направените разноски в размер на 605,11 евро / шестстотин и пет евро и 11 евроцента/.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. В. В. – гражданка на Руската федерация срещу Отказ от 27.02.2026г. за издаване на виза тип „Д“ на Завеждащ консулската служба на при Посолството на РБългария в М., Р. федерация по заявление от 16.01.2026г.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението, при спазване на указанията по тълкуване на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, като определя 1 месечен срок по чл.174 от АПК.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: